

EEN RESERVOIR MET LEVEND WATER

Ouderling David A. Bednar

Van het Quorum der Twaalf

CES-hardvuuravond voor jongvolwassenen • 4 februari 2007 • Brigham Young University

Mijn vrouw en ik zijn dankbaar dat wij vanavond bij jullie kunnen zijn. Op onze reizen over de hele wereld waarden wij vooral de kansen die we krijgen om bijeen te komen met en te leren van getrouwe jonge mensen zoals jullie. Ik bid om de hulp van de Heilige Geest tijdens onze gezamenlijke aanbidding vanavond en ons gezamenlijk streven om uit den hoge onderwezen te worden (zie LV 43:16).

Ik wil beginnen met een eenvoudige vraag. Wat is het waardevolste goed in de hele wereld? We denken misschien aanvankelijk dat goud, olie of diamanten de grootste waarde hebben. Maar van alle mineralen, metalen, edelstenen en vloeistoffen die op en in de aarde te vinden zijn, is water de waardevolste.

Het leven komt voort uit water. Het leven wordt in stand gehouden door water. Alle bekende levensvormen hebben water nodig om hun verschillende levensfuncties te kunnen verrichten. Ons lichaam bestaat voor ongeveer twee derde uit water. Je kunt vele dagen of zelfs weken zonder voedsel, maar zonder water zul je over het algemeen in slechts drie of vier dagen sterven. De grote bevolkingscentra van de wereld zijn bijna allemaal dichtbij een bron van zoet water gelegen. Eenvoudig gezegd zou er geen leven bestaan als er niet voldoende schoon water beschikbaar en toegankelijk was.

Levend water

Gezien de essentiële rol die water speelt bij het in stand houden van alle levensvormen is het feit dat de Heiland de term 'levend water' gebruikt van allesovertreffend belang. Zoals beschreven in hoofdstuk vier van Johannes, reisde Jezus met zijn discipelen via Samaria van Judea naar Galilea. In de stad Sichar onderbraken ze bij de bron van Jakob hun reis.

'Er kwam een vrouw uit Samaria om water te putten. Jezus zeide tot haar: Geef Mij te drinken.

'Want zijn discipelen waren naar de stad gegaan om voedsel te kopen.

'De Samaritaanse vrouw dan zeide tot Hem: Hoe kunt Gij, als Jood, van mij, een Samaritaanse vrouw, te drinken vragen? Want Joden gaan niet om met Samaritanen.

'Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven.

'Zij zeide tot Hem: Here, Gij hebt geen emmer en de put is diep; hoe komt Gij dan aan het levende water? . . .

'Jezus antwoordde en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal weder dorst krijgen;

'maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven' (Johannes 4:7–11, 13–14).

Het levend water dat hier genoemd wordt, stelt de Heer Jezus Christus en zijn evangelie voor. En net zoals water nodig is om stoffelijk leven in stand te houden, zijn de Heiland, zijn leringen, beginselen en verordeningen essentieel voor het eeuwige leven. Jullie en ik hebben dagelijks zijn levend water nodig, véél levend water nodig, om onze voortdurende geestelijke groei en ontwikkeling in stand te houden.

De Schriften zijn een reservoir met levend water

In de Schriften staan de woorden van Christus, en ze zijn een reservoir met levend water waartoe wij makkelijk toegang hebben en waaruit wij volle, lange teugen kunnen nemen. Jullie en ik moeten naar Christus opzien want Hij is 'de bron van levende wateren' (1 Nephi 11:25; vergelijk Ether 8:26; 12:28), en tot Hem komen, door de woorden van Christus die in de heilige Schriften staan te lezen (zie Mosiah 1:5), te bestuderen (zie LV 26:1), te onderzoeken (zie Johannes 5:39; Alma 17:2) en ons eraan te vergasten

(zie 2 Nephi 32:3). Als we dat doen, kunnen we op onze reis door het sterfelijk leven zowel geestelijke leiding als bescherming ontvangen.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft een heilig rentmeesterschap om de geschreven openbaringen — dit kostbare reservoir met levend water — in hun zuivere vorm veilig te bewaren (zie LV 42:56). De kerk heeft in de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw een monumentaal werk verzet waardoor we nu de kerkeditie van de Schriften hebben met uitgebreide voetnoten, kruisverwijzingen en aanvullende studiemiddelen, kaarten en andere informatie.

Toen die versie van de Schriften begin jaren tachtig voor het eerst aan de leden van de kerk werd voorgesteld, profeteerde ouderling Boyd K. Packer:

‘Met het verstrijken der jaren zullen deze Schriften opeenvolgende generaties van trouwe christenen opleveren, die de Heer Jezus Christus kennen en Hem willen gehoorzamen.

‘De oudere generatie is zonder deze [versie van de] Schriften grootgebracht, maar een andere generatie groeit nu op’ (zie Conference Report, oktober 1982, p. 75, of *Ensign*, november 1982, p. 53).

Er zijn vierentwintig jaar voorbijgegaan sinds ouderling Packer dat zei. En de generatie waarover hij het had, is vanavond in kerkgebouwen over de hele wereld bijeen! Hij had het over jullie en over mij. De overgrote meerderheid van jullie kent de Schriften alleen maar zoals we die nu hebben. Houd dat alsjeblieft in gedachten nu ik ouderling Packer verder aanhaal.

‘De openbaringen zullen aan hen worden ontvouwd zoals in de hele geschiedenis van de wereld nog nooit is voorgekomen. De stukken hout van Juda en Jozef worden in hun handen gelegd. Zij zullen in het evangelie veel onderlegder zijn dan wat hun voorouders konden bereiken. Zij zullen het getuigenis bezitten dat Jezus de Christus is en Hem met verve kunnen verkondigen en verdedigen’ (zie Conference Report, oktober 1982, p. 75, of *Ensign*, november 1982, p. 53).

Wij zijn niet alleen gezegend dat we deze Schriften zo makkelijk voorhanden hebben, maar we hebben ook de verantwoordelijkheid om ze consequent en doeltreffend te gebruiken en diepe teugen te nemen uit het reservoir met levend water. Ik geloof dat deze

generatie jonge mensen zich meer in de Schriften heeft begraven, beter bekend is met de woorden van de profeten en meer geneigd is om zich voor antwoorden tot de openbaringen te wenden dan enige voorgaande generatie. Maar toch hebben we nog een lange weg af te leggen over het enge en nauwe pad — we hebben veel meer te leren, veel meer toe te passen en veel meer mee te maken.

Levend water uit het reservoir van de Schriften halen

Ik wil nu drie basismethodes doornemen om levend water uit het reservoir van de Schriften te halen: (1) de Schriften van begin tot eind *lezen*; (2) de Schriften per onderwerp *bestuderen*; en (3) de Schriften *doorzoeken* op verbanden, patronen en thema's. Elk van die methodes kan ertoe bijdragen dat onze geestelijke dorst gelest wordt, als we tenminste bij het lezen, bestuderen en doorzoeken om het gezelschap en de hulp van de Heilige Geest vragen.

Een boek met Schriftuur van begin tot eind *lezen* laat een toevloed van levend water in ons leven toe door ons bekend te maken met belangrijke verhalen, evangelieleringen en tijdloze beginselen. Door die benadering kunnen wij belangrijke schriftuurlijke personages leren kennen en op de hoogte raken met de chronologie, het tijds kader en de context van gebeurtenissen en leringen. Als we het geschreven woord op die manier lezen, geeft dat ons een brede kijk op dat boek met Schriftuur. Dat is de eerste en fundamenteelste manier om levend water te verkrijgen.

Per onderwerp *bestuderen* is over het algemeen een gevolg van het van begin tot eind lezen van de Schriften en is daar een aanvulling op. Als we bijvoorbeeld het Boek van Mormon lezen, zien of zoeken we misschien antwoorden op belangrijke leerstellige en praktische vragen zoals:

- Wat is geloof in de Heiland?
- Waarom is geloof in Jezus Christus het eerste beginsel van het evangelie?
- Waarom en hoe leidt geloof in de Heiland tot bekering?
- Hoe sterkt de verzoening mij in mijn dagelijks leven om dingen te doen die ik met mijn eigen beperkte vermogens en kracht alleen niet zou kunnen doen?

Als we ons concentreren op dergelijke vragen, ze per onderwerp gaan bestuderen, en we de Gids bij de

Schriften in de tripelcombinatie gebruiken, kunnen we dieper graven en kunnen we de reikwijdte van de Schriften beter verkennen en een veel rijkere geestelijke kennis opdoen. Met die benadering raakt de toevloed van levend water in ons leven in een stroomversnelling.

De Schriften van begin tot eind lezen én ze per onderwerp bestuderen, zijn vereisten voor de derde basismethode om levend water uit het reservoir van de Schriften te halen. Terwijl van begin tot eind lezen van een boek met Schriftuur een brede basis van kennis legt, verdiept per onderwerp bestuderen onze kennis. *Onderzoeken* van de openbaringen op verbanden, patronen en thema's bouwt voort op onze geestelijke kennis en voegt er extra kennis aan toe door de eerste twee methodes te combineren en uit te breiden. Het verbreedt onze visie en vergroot ons begrip van het heilsplan.

Naar mijn mening is ijverig zoeken naar verbanden, patronen en thema's ten dele wat 'zich vergasten' aan de woorden van Christus betekent. Met deze benadering kunnen we de sluisdeuren van het geestelijke reservoir openzetten, ons begrip door zijn Geest laten verlichten, onze dankbaarheid voor de heilige Schriften vergroten, en een mate van geestelijke toewijding krijgen die op geen enkele andere wijze te bereiken is. Een dergelijk zoeken stelt ons in staat om te bouwen op de rots van onze Verlosser en om de stormwinden van het kwaad in deze laatste dagen te weerstaan.

Nu wil ik een belangrijk punt naar voren halen. Je kunt aanvankelijk misschien denken dat iemand uitgebreide formele scholing nodig heeft om de beschreven methodes te gebruiken. Dat is gewoon niet waar. Ieder die oprecht naar waarheid zoekt kan, ongeacht zijn opleiding, deze eenvoudige benaderingen met succes gebruiken. Jullie en ik hebben geen geavanceerde leermiddelen nodig en we zouden ons niet al te zeer op de geestelijke kennis van andere mensen moeten verlaten. We hebben alleen maar een oprecht verlangen nodig om te leren, het gezelschap van de Heilige Geest, de heilige Schriften en een onderzoekende geest.

De profeet Joseph Smith heeft ons geleerd: 'Onderzoek [en ik beklemtoon dat woord "onderzoek"] de Schriften; onderzoek de openbaringen die wij bekendmaken en vraag uw hemelse Vader in de naam van zijn Zoon, Jezus Christus, om u de

waarheid bekend te maken. En als u dat doet, met het oog alleen gericht op zijn heerlijkheid, en niet twijfelt, zal Hij u door de macht van zijn Heilige Geest antwoorden. Dan zult u het zelf weten en niet door middel van een ander. Dan bent u niet van de mens afhankelijk voor de kennis van God' (*History of the Church*, deel 1, p. 282).

Als jullie en ik vragen, zoeken en kloppen (zie Matteüs 7:7) en altijd zó leven dat we mogen leren van de Geest, dan gaan de sluisdeuren van ons geestelijke reservoir open voor ons en stroomt het levende water ons toe. Ik beloof u en getuig plechtig dat dit waar is.

Ik zal een korte uitleg en wat voorbeelden geven van wat ik bedoel met verbanden, patronen en thema's.

Verbanden

Een verband is een relatie of verbinding tussen denkbeelden, mensen, dingen of gebeurtenissen, en de Schriften staan vol met verbanden. Denk eens aan het verband tussen de eeuwige Vader en zijn Zoon, Jezus de Christus (zie Mosiah 15:1–9), tussen genade en barmhartigheid (zie 2 Nephi 9:8), tussen reine handen en een zuiver hart (zie Psalmen 24:4), tussen een gebroken hart en een verslagen geest (zie 3 Nephi 9:20), tussen de tarwe en het onkruid (zie LV 101:65), tussen kennis en intelligentie (zie LV 130:18–19), tussen rechtvaardiging en heiliging (zie LV 20:30–31), tussen schapen en geiten (zie Matteüs 25:32–33), tussen onsterfelijkheid en eeuwig leven (zie Mozes 1:39), en talloze andere onderwerpen. Onder gebed ontdekken, leren en overpeinzen van dergelijke verbanden — bijvoorbeeld de overeenkomsten en de verschillen — is een belangrijke bron van levend water en biedt ons geïnspireerde inzichten en schatten aan verborgen kennis.

Bij het van begin tot eind lezen van de standaardwerken en bij het bestuderen van verschillende onderwerpen erin, heb ik gemerkt dat het woord *begrijpen* over het algemeen in verband met het hart wordt gebruikt. Twee verzen in het Boek van Mormon illustreren dit verband.

'Gij hebt uw *hart* niet op het *begrijpen* gericht; daarom zijt gij niet wijs geweest' (Mosiah 12:27; eigen cursivering).

'En de menigte hoorde en getuigde ervan; en hun *hart* was open en in hun hart *begrepen* zij de woorden die Hij bad' (3 Nephi 19:33; eigen cursivering).

Ik vind het bijzonder interessant dat begrijpen in deze en in veel andere verzen vooral verbonden wordt aan het hart. Let erop dat ons niet uitdrukkelijk wordt gezegd dat we ons verstand moeten gebruiken om iets te begrijpen. Natuurlijk moeten we ons verstand en ons redeneervermogen gebruiken om informatie te verkrijgen en te evalueren, en om de juiste conclusies te trekken en oordelen te vormen. Maar misschien suggereren de Schriften ons dat de rede en 'de arm van het vlees' (LV 1:19) niet voldoende zijn om waar begrip voort te brengen. Dus het woord *begrijpen* zoals het in de Schriften wordt gebruikt, verwijst niet uitsluitend, zelfs niet op de eerste plaats, naar intellectueel of cognitief begrip. Integendeel, want we begrijpen iets echt als wat we in ons verstand weten in ons hart door het getuigenis van de Heilige Geest als zijnde waarachtig wordt bevestigd.

De geestelijke gave van openbaring werkt doorgaans zo dat gedachten en gevoelens door de Heilige Geest in ons hart en ons verstand worden ingegeven (zie LV 8:2–3; 100:5–8). En gaan getuigenis en overtuiging van ons hoofd over op ons hart, dan hebben we meer dan alleen informatie of kennis — we beginnen het dan te begrijpen en gaan streven naar de grote verandering van hart. Begrip is dus het gevolg van openbaring. Het is een gave van de Geest, het is een vereiste voor bekering, en het haalt ons over om consequenter in overeenstemming te leven met de beginselen die wij leren.

Dit geopenbaarde inzicht in de relatie tussen het hart en begrijpen heeft mijn benadering van het leren en bestuderen van het evangelie sterk beïnvloed en het heeft een positieve uitwerking gehad op de manier waarop mijn vrouw en ik onze kinderen en kleinkinderen onderwijzen, alsmede op de manier waarop ik als priesterschapdrager te werk ga.

Patronen

Een patroon is een plan, voorbeeld of standaard die je als leidraad kan gebruiken voor iets dat we veelvuldig maken of doen. De Schriften staan vol geestelijke patronen. Een schriftuurlijk patroon is doorgaans breder en veelomvattender dan een verband. In de Leer en Verbonden vinden we patronen voor het verkondigen van het evangelie (zie LV 50:13–29), het vermijden van misleiding (zie LV 52:14;18–19), het bouwen van tempels (zie LV 115:14–16), het vestigen van steden (zie LV 94), het oprichten priesterschapsquorums (zie LV

107:85–100) en hoge raden (zie LV 102:12), en voor diverse andere doelen. Het identificeren en bestuderen van schriftuurlijke patronen is nog een belangrijke bron van levend water. Hierdoor raken we beter bekend met de wijsheid en de bedoelingen van de Heer (zie LV 95:13).

Bij het van begin tot eind lezen en het bestuderen van onderwerpen in de Leer en Verbonden viel mij een patroon op dat uit de vele antwoorden blijkt die God geeft op de vragen van zendingelingen. In 1831 wilden verscheidene groepen ouderlingen die waren geroepen om het evangelie te verkondigen, weten wat zij moesten doen en welke route of of welke vorm van transport zij moesten kiezen. In openbaringen gegeven bij monde van de profeet Joseph Smith zei de Heer deze broeders respectievelijk dat zij over water of land konden reizen (zie LV 61:22), dat zij de benodigde voertuigen konden vervaardigen of kopen (zie LV 60:5), dat zij gezamenlijk konden reizen of twee aan twee (zie LV 62:5) en dat zij in verschillende richtingen konden reizen (zie LV 80:3). In de openbaringen kregen de broeders de concrete opdracht om beslissingen te nemen 'naar het u goeddunkt' (LV 60:5; 62:5) of 'zoals het hun hierna naar hun eigen inzicht wordt ingegeven' (LV 61:22). In elk van die gevallen verklaarde de Heiland: 'het maakt Mij niet uit' (LV 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; zie ook 80:3).

De verklaring van de Heer dat dergelijke dingen Hem niet uitmaken lijkt aanvankelijk verbazend. Vanzelfsprekend zei de Heiland niet tegen deze zendingelingen dat het Hem niet kon schelen wat zij deden. Nee, Hij beklemtoonde hoe belangrijk het was om prioriteiten te stellen en zich te concentreren op de belangrijke zaken — en in deze gevallen betekende dat dat zij het toegewezen werkgebied bereikten en aanvingen met het werk. Zij moesten geloof oefenen, hun verstand gebruiken en naar de leiding van de Geest handelen, en zelf besluiten hoe zij het beste naar hun werkgebied konden reizen. Het draaide allemaal om het werk waartoe zij geroepen waren; hoe zij daar kwamen, was weliswaar belangrijk, maar niet essentieel.

Wat een opmerkelijk patroon om in jouw en mijn leven toe te passen. Jezus Christus kent ons ieder en heeft ons individueel lief. Hij is begaan met onze geestelijke ontwikkeling en vooruitgang en Hij moedigt ons aan om te groeien door inspiratie en een rechtvaardig en wijs oordeel te gebruiken. De Heiland zal ons nooit in de steek laten. We moeten

altijd om leiding bidden. We moeten altijd naar het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest streven. Maar we moeten niet ontsteld of ontmoedigd raken als we niet altijd meteen antwoord krijgen op ons verzoek om leiding of hulp. Dergelijke antwoorden komen zelden meteen. Onze vooruitgang zou gehinderd worden en ons oordeelsvermogen zou zwak worden als wij elk antwoord meteen kregen, zonder dat we er de prijs van geloof, werk, studie en doorzettingsvermogen voor moesten betalen.

Het patroon dat ik beschrijf, wordt kort samengevat in de volgende instructie aan die zendelingen uit de begintijd van de kerk:

‘Ik, de Heer, ben gewillig: indien iemand onder u wenst te rijden op een paard, of op een muilezel of in een wagen, zal hij deze zegen ontvangen, indien hij die uit de hand van de Heer ontvangt, met *een dankbaar hart in alle dingen*.

‘Het blijft aan u deze dingen te doen *met inzicht en volgens de aanwijzingen van de Geest*.

‘Zie, het koninkrijk is van u. En zie, *Ik ben te allen tijde met de getrouwen*. Ja, amen’ (LV 62:7–9; eigen cursivering).

De belangrijkste kwesties in deze aangelegenheid zijn geen paarden, muilezels of wagens, maar dankbaarheid, inzicht en getrouwheid. Let alsjeblieft op de voornaamste elementen in dit patroon: (1) een dankbaar hart in alle dingen; (2) handelen naar het inzicht en de ingevingen van de Geest; en (3) de Heiland is altijd met de getrouwen. Beginnen wij de leiding en de verzekering aan te voelen, de hernieuwde kracht die we kunnen krijgen als we dit eenvoudige patroon voor een geïnspireerd en rechtvaardig inzicht volgen? Schriftuurlijke patronen zijn écht een bron van levend water.

De moeilijkste oordelen die wij ooit treffen zijn zelden tussen goed of slecht, of tussen aantrekkelijke en onaantrekkelijke alternatieven. Onze moeilijkste keuzes zijn vaak tussen goed en goed. In dit schriftuurlijke relaas waren paarden, muilezels en wagens alle even goede transportmogelijkheden voor zendelingen. En zo zouden jij en ik waarschijnlijk in de verschillende fases in ons leven meerdere goede keuzemogelijkheden of opties kunnen aanwijzen. Bij dergelijke belangrijke beslissingen moeten we ons dit schriftuurlijke patroon voor ogen blijven houden. Als we de juiste prioriteiten stellen — zoals toegewijd discipelschap,

nakomen van verbonden en onderhouden van geboden — zullen wij gezegend worden met inspiratie en veel inzicht op het pad dat ons terugleidt naar ons hemels thuis. Als we de essentiële zaken voorop zetten, kunnen wij ‘niet verkeerd gaan’ (LV 80:3).

Thema’s

Thema’s daarentegen zijn overkoepelende, terugkerende en verenigende kwaliteiten of denkbeelden — een soort rode draden die door een tekst heen lopen. Over het algemeen is een schriftuurlijk thema breder en veelomvattender dan een patroon of een verband. In feite biedt een thema een achtergrond en een context voor ons inzicht in verbanden en patronen. Als we op schriftuurlijke thema’s letten en die ontdekken, leiden die ons naar fundamentele leerstellingen en heilsbeginselen — en zo verder tot de eeuwige waarheden die het bevestigende getuigenis van de Heilige Geest uitnodigen (zie 1 Johannes 5:6). Deze manier om levend water uit het schriftuurlijk reservoir te putten is de meest veeleisende en intensieve, maar tevens ook het stichtelijkst en geestelijk het verfrissendst. En de Schriften staan vol krachtige thema’s.

Een voorbeeld: het Boek van Mormon is in deze bedeling te voorschijn gekomen ‘ter overtuiging van de Joden en de andere volken dat Jezus de Christus is, de Eeuwige God, die Zich aan alle natiën openbaart’ (titelblad van het Boek van Mormon). Het centrale en terugkerende thema van het Boek van Mormon is de uitnodiging aan allen om ‘tot Christus [te komen] en in Hem’ vervolmaakt te worden (Moroni 10:32). Alle leringen, waarschuwingen, aansporingen en verhalen in dit opmerkelijke stuk Schriftuur concentreren zich op Jezus Christus en getuigen dat Hij de Christus is, onze Heiland en Verlosser.

Ik zal hier enkele voorbeelden geven van belangrijke thema’s in teksten uit het Boek van Mormon:

‘En indien de mensenkinderen de geboden Gods onderhouden, voedt Hij hen en sterkt Hij hen, en verschaft Hij de middelen waardoor zij kunnen volbrengen wat Hij hun heeft geboden’ (1 Nephi 17:3).

‘(...) standvastig in Christus voorwaarts streven’ (2 Nephi 31:20).

‘De mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben’ (2 Nephi 2:25).

‘Ik weet dat gij in de sterkte des Heren alle dingen kunt doen’ (Alma 20:4).

‘Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend’ (Alma 41:10).

Als jullie beloven om niet te lachen, zal ik je een van de eenvoudige manieren vertellen waarop ik naar schriftuurlijke thema’s zoek. Ik wil niet voorstaan of aanraden dat je dezelfde manier gebruikt; verschillende mensen gebruiken verschillende methodes en zijn even effectief. Ik beschrijf gewoon een manier die voor mij goed werkt.

Onlangs had ik bij de voorbereiding van een toespraak de ingeving om het over de geest en de doelen van vergaderen te hebben. Ik had ouderling Russell M. Nelsons recente conferentietoespraak over het beginsel van vergaderen bestudeerd en erover nagedacht (zie ‘De vergadering van het verstrooide Israël’, *Liahona*, november 2006, pp. 79–82) en vond dat het onderwerp volkomen geschikt was voor de aard en achtergrond van mijn spreekbeurt (zie *The Spirit and Purposes of Gathering*, toespraak gehouden tijdens de BYU–Idaho devotional van 31 oktober 2006]).

Ik zag in dat ik veel uit de Schriften te leren had over vergaderen. Dus zocht ik alle schriftteksten in de standaardwerken op waar het woord ‘vergaderen’ in een of andere vorm in voorkwam, en maakte er een kopie van. Vervolgens las ik elke tekst, op zoek naar verbanden, patronen en thema’s. Het is belangrijk om hierbij op te merken dat ik niet vooringenomen was met betrekking tot de vraag waar ik naar op zoek was. Ik bad om de hulp van de Heilige Geest en begon gewoon te lezen.

Toen ik de teksten over de vergadering had gelezen, markeerde ik met gekleurde potloden verzen die soortgelijke zinsneden hadden of soortgelijke zaken beklemtoonden. Tegen de tijd dat ik alle teksten had gelezen, waren sommige verzen rood, sommige groen, en hadden sommige andere kleuren.

En nu komt het gedeelte waar jullie om zullen lachen. Vervolgens knipte ik de gekopieerde schriftteksten uit en sorteerde ze op kleur. Daardoor kreeg ik een grote stapel teksten in het rood, een grote stapel teksten in het groen enzovoort. Vervolgens sorteerde ik de teksten in elke grote stapel uit in kleinere stapels. Snap je dat ik in de kleuterklas graag knipsels maakte en dingen op stapeltjes legde!

Het gevolg hiervan was wel dat ik veel over het beginsel van vergaderen leerde. Ik kwam er door het bestuderen van mijn grote stapels bijvoorbeeld achter dat er in de Schriften ten minste drie aspecten van vergaderen beschreven worden: de *doelen* van vergaderen, de *soorten* en *plaatsen* van vergadering, en de *zegeningen* van vergaderen.

Ik zag dat enkele primaire *doelen* van vergaderen waren: aanbidden (zie Mosiah 18:25), raad en instructie krijgen (zie Mosiah 18:7), de kerk opbouwen (zie LV 101:63–64) en verdediging en bescherming geven (zie LV 115:6). Toen ik de *soorten* en *plaatsen* van vergaderen bestudeerde, ontdekte ik dat we in eeuwige families zijn vergaderd (Mosiah 2:5), in de herstelde kerk (zie LV 101:64–65), in ringen van Zion (zie LV 109:59), in heilige tempels (zie Alma 26:5–6) en in twee grote centra: het oude Jeruzalem (zie Ether 13:11) en de stad Zion oftewel het nieuwe Jeruzalem (zie LV 42:9; Geloofsartikelen 1:10). . Ik was dankbaar toen ik zag dat opgebouwd worden (zie Efeziërs 4:12–13), behoudenis (zie Mozes 7:61) en kracht (zie LV 82:14) enkele *zegeningen* van vergaderen zijn.

Door dit zo te doen, kreeg ik grotere waardering voor de geest van het vergaderen als een integraal onderdeel van de herstelling van alle dingen in de bedeling van de volheid der tijden. Ik zal hier niet meer tijd nemen om te vertellen wat ik nog meer over vergaderen heb geleerd. Ik wou hier alleen in het kort één manier illustreren hoe je schriftuurlijke thema’s terugvindt.

De zegeningen die we kunnen ontvangen

De zegeningen van kennis, begrip, openbaring en geestelijke stimulering die we kunnen ontvangen bij het lezen, bestuderen en onderzoeken van de Schriften, zijn geweldig. Je ‘vergasten aan de woorden van Christus’ (2 Nephi 31:20) is opbouwend, opwindend en plezierig. Het woord is goed, want ‘het begint mijn ziel te verruimen; ja, het begint mijn verstand te verlichten, ja, het begint mij aangenaam te stemmen’ (Alma 32:28). ‘(...) zie, ze zijn geschreven, gij hebt ze voor u, onderzoekt ze dus’ (3 Nephi 20:11), en dan zullen zij ‘in [jullie] worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven’ (Johannes 4:14).

Bij het lezen, bestuderen en onderzoeken van de Schriften heb ik mij in de loop van de afgelopen jaren al vaak geconcentreerd op de leer van de verzoening door Jezus Christus. Geen enkele kennis, gebeurtenis

of invloed heeft een sterkere uitwerking op mij gehad in mijn 54 jaar in dit sterfelijk leven dan het herhaaldelijk lezen over, bestuderen van en zoeken naar verbanden, patronen en thema's met betrekking tot de leer van de verzoening. Deze centrale, reddende leerstelling is in de loop der tijd als dauw des hemels op mijn ziel neergedaald. Hij heeft mijn gedachten, woorden en daden beïnvloed (zie Mosiah 4:30) en is voor mij als een bron van levend water geworden.

De droom van Lehi

In enkele elementen van het visioen dat Lehi had van de boom des levens wordt het belang van het lezen, bestuderen en onderzoeken van de Schriften beklemtoond.

Vader Lehi zag enkele groepen mensen voortgaan over het enge en nauwe pad om bij de boom en diens vruchten te komen. De leden van elke groep waren door de poort van bekering en doop door middel van water op het pad gekomen en hadden de gave van de Heilige Geest ontvangen (zie 2 Nephi 31:17–20). De boom des levens staat centraal in de droom en is volgens 1 Nephi 11 een voorstelling van Jezus Christus. De vruchten aan de boom zijn een symbool van de zegeningen van de verzoening van de Heiland. Interessant genoeg staat het voornaamste thema van het Boek van Mormon — allen uitnodigen tot Christus te komen — ook centraal in het visioen van Lehi. En de ijzeren roede (zie 1 Nephi 8:19) die naar de boom leidt, is vooral interessant. Die ijzeren roede is het woord van God.

In 1 Nephi 8, in de verzen 21 tot 23, vernemen we van een groep mensen die doorzette en verder ging op het pad dat naar de boom des levens leidde. Maar toen ze de zware mist, die de verleidingen van de duivel voorstelt, op het pad tegenkwamen (zie 1 Nephi 12:17), verdwaalden ze en gingen verloren.

Het is belangrijk om vast te stellen dat de ijzeren roede in die verzen niet voorkomt. Wie het woord van God negeert of lichtvaardig behandelt, krijgt geen toegang tot het goddelijke kompas dat de weg naar de Heiland wijst. Bedenk dat deze groep het pad had gevonden en voorwaarts ging, en daarbij blijk gaf van een zekere mate van geloof in Christus en geestelijke overtuiging, maar dat ze door de verleidingen van de duivel werden afgeleid en verloren gingen.

In de verzen 24 tot 28 lezen we over een tweede groep mensen die het enge en nauwe pad naar de

boom des levens vond. Deze groep worstelde zich door de zware mist heen door zich aan de ijzeren roede vast te blijven houden tot ze er doorheen kwamen en van de vruchten van de boom konden nemen. Maar toen deze tweede groep mensen werd bespot door de bewoners van het grote gebouw, schaamden ze zich en vervielen tot verboden paden en gingen verloren. Let erop dat er van deze groep geschreven staat dat ze zich *vastklampten* aan de ijzeren roede.

Het is opmerkelijk dat die tweede groep voortging met geloof en toewijding. Zij hadden ook de extra zegening van de ijzeren roede *en ze klampten zich eraan vast!* Maar toen ze geconfronteerd werden met vervolging en tegenspoed, raakten ze op verboden paden en gingen verloren. Zelfs met geloof, toewijding en het woord van God ging deze groep verloren — misschien omdat ze de Schriften slechts *af en toe* lazen *of* bestudeerden *of* onderzochten. Zich vastklampen aan de ijzeren roede suggereert wat mij betreft dat ze slechts af en toe 'vlagen' van studie hadden of onregelmatig het woord van God tot zich namen in plaats van zich er voortdurend in te begraven.

In vers 30 lezen we over een derde groep mensen die voortdurend voortgingen en zich vasthielden aan de ijzeren roede tot ze de boom bereikten, zich lieten vallen en van de vruchten namen. De belangrijkste zinsnede in dit vers is *zich voortdurend vasthoudende* aan de ijzeren roede.

Die derde groep ging ook voort met geloof en overtuiging; maar er is geen enkele aanwijzing dat ze afdwaalden, op verboden paden raakten of verloren gingen. Misschien las *en* bestudeerde *en* onderzocht deze derde groep mensen de woorden van Christus wel *voortdurend*. Misschien was het de voortdurende toevloed van levend water dat deze derde groep van het verderf redde. Dat is de groep waar jij en ik toe willen behoren.

'Wat betekent de roede van ijzer die onze vader heeft gezien, die naar de boom voerde?

'En ik zeide tot hen dat die het woord Gods was; en wie ook naar het woord Gods luisterden en *zich eraan vasthielden*, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeking en brandende pijlen van de tegenstander hen overweldigen en verblinden om hen weg te voeren naar de ondergang' (1 Nephi 15:23–24; eigen cursivering).

Wat is nu het verschil tussen zich vastklampen aan de ijzeren roede en zich eraan vasthouden? Ik stel dat ons vasthouden aan de roede inhoudt dat we onder gebed en consequent alledrie de vanavond besproken manieren gebruiken om aan levend water te komen.

‘En het geschiedde dat ik zag dat de roede van ijzer die mijn vader had gezien, het woord Gods was, dat voerde naar de bron van levende wateren, ofwel naar de boom des levens’ (1 Nephi 11:25).

Elk van deze benaderingen — van begin tot eind lezen, per onderwerp bestuderen, en zoeken naar verbanden, patronen en thema’s — is opbouwend, leerzaam en verschaft een periodieke portie van het levend water van de Heiland. Maar ik geloof dat regelmatig gebruik van alledrie die methodes een meer constante toevloed van levend water geeft en dat het goeddeels dat is wat er bedoeld wordt met je vasthouden aan de ijzeren roede.

Door onze gebruikelijke dagelijkse bezigheden kunnen jij en ik veel van het water kwijtraken waar ons stoffelijk lichaam uit bestaat. Dorst is een uiting van de behoefte van de lichaamscellen aan water, en het water in ons lichaam moet dagelijks aangevuld worden. Eerlijk gezegd is het niet verstandig om je slechts af en toe ‘vol te drinken’ met water en daartussen lange periodes van uitdroging te laten voorkomen. Datzelfde geldt ook in geestelijk opzicht. Geestelijke dorst is een behoefte aan levend water. Een voortdurende toevloed van levend water overtreft ver een sporadisch slokje nemen.

Lezen, bestuderen en onderzoeken jij en ik dagelijks de Schriften op zo’n manier dat wij ons vast kunnen

houden aan de ijzeren roede, of klampen we ons er alleen maar aan vast? Gaan jij en ik voort in de richting van de bron van levende wateren — vertrouwend op het woord Gods? Dat zijn belangrijke vragen waar ieder van ons onder gebed goed over na zou moeten denken.

We zingen vanavond ter afsluiting gezamenlijk ‘The Iron Rod’. Dit gezang der rechtvaardigen wordt waarlijk een vurig en doordringend gebed (zie LV 25:12). Mogen wij oren hebben om de lessen te horen die deze lofzang ons leert.

Ik getuig van Jezus Christus, dat zijn woord krachtig is en dat Hij het Woord is. Hij is de Zoon van de eeuwige Vader, en ik weet dat Hij leeft. Ik getuig dat wij naar zijn levend water geleid worden als wij ons vasthouden aan de ijzeren roede. . Als zijn dienstknecht smee ik deze zegen over jullie af: dat jullie verlangen en vermogen om je vast te houden aan de ijzeren roede sterker mogen worden; dat jullie geloof in de Heiland zal toenemen en dat het de plaats van je angsten mag innemen — en dat je Hem mag leren kennen als je diepe teugen neemt van het water in het schriftuurlijk reservoir. Mogen wij daar altijd aan denken.

*Als de macht van de verleiding nabij is
En ons pad beneveld,
Kunnen we vertrouwen op de roede
En hemelse hulp afsmeken.
(Hymns, nr. 274)*

In de heilige naam van Jezus Christus. Amen.